

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 września 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił L. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że została ona wydana w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 16 września 2015 roku, która [Komisja Lekarska] stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

/ decyzja – k.13 plik IX akt ZUS /

W dniu 7 października 2015 roku do organu rentowego wpłynęło odwołanie L. K. od ww. decyzji. W treści odwołania L. K. wskazał, że jego stan zdrowia kwalifikuje go do odbycia zabiegu chirurgicznego, a ponadto, że został on zaliczony do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

/ odwołanie – k. 2 /

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

/odpowi edź na odwołanie k.3-3 odwrót/

Sąd Okręgowy ust alił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca, L. K., urodził się w dniu (...). Posiada wykształcenie podstawowe. W swojej karierze zawodowej pracował jako stolarz meblowy, kierowca oraz motorniczy (w okresie od 1 czerwca 2001 r. do 16 marca 2007 r. był zatrudniony na tym stanowisku w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. . L. K. legitymuje się umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (z tej przyczyny od lipca 2016 r. posiada kartę parkingową).

Z uwagi na swoje schorzenia wnioskodawca pobiera silne leki przeciwbólowe.

/ zeznania wnioskodawcy min.00:07:33 – 00:10:43 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:24 – 00:07:33 protokołu rozprawy z dnia 14 września 2016 r., płyta CD k.50, świadectwo pracy, k.49 plik III akt ZUS/

W okresie od 21 lutego 2008 r. do 30 kwietnia 2013 r. wnioskodawca pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/ decyzje k. 77, 131-132, 151,195, 237-238 plik III akt ZUS)

Decyzją z dnia 27 maja 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział odmówił L. K. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21 maja 2013 roku, która stwierdziła, że L. K. nie jest niezdolny do pracy.

/decyzja k. 354 plik III akt ZUS/

Prawomocnym wyrokiem z dnia 31 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, oddalił odwołanie L. K. od decyzji z dnia 27 maja 2013 r.

/wyrok k. 379 plik III akt ZUS/

W dniu 25 czerwca 2015 roku L. K. złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, po którego rozpatrzeniu wydano zaskarżoną decyzję.

/wniosek k.1 -4 odwrót plik I X akt ZUS, decyzja – k.13 plik IX akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznał u ubezpieczonego: wielopoziomowe zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa C i L- S z zespołem bólowym bez powikłań korzeniowych, kręgozmyk L4/L5 oraz nadciśnienie tętnicze poddające się leczeniu. Orzeczeniem z dnia 11 sierpnia 2015 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

/opinia lekarska z dnia 11 sierpnia 2015 r. k.10-10 odwrót w dokumentacji medycznej wnioskodawcy k.12 , orzeczenie k.9 – 9 odwrót plik IX akt ZUS/

Od powyższego orzeczenia ubezpieczony złożył sprzeciw.

/bezsporne/

Komisja lekarska ZUS, po przeprowadzeniu bezpośredniego badania ubezpieczonego oraz po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznała u ubezpieczonego: zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne wielopoziomowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego oraz kręgozmyk L4/L5 z zespołem bólowym w wywiadzie , bez istotnego ograniczenia sprawności ruchowej oraz nadciśnienie tętnicze poddające się leczeniu. Orzeczeniem z dnia 16 września 2015 roku komisja lekarska ZUS uznała, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

/opinia lekarska z dnia 16 września 2015 r. w dokumentacji medycznej wnioskodawcy , orzeczenie k. 11 – 11 odwrót plik IX akt ZUS/

Sąd Okręgowi przeprowadził postępowania dowodowe , dopuszczając dowód z opinii biegłych sądowych , pod kątem schorzeń wnioskodawcy .

Ubezpieczony cierpi na zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne wielopoziomowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego z zespołem bólowym oraz kręgozmyk L5/S1. Wnioskodawca od 2006 r. leczony jest z powodu zespołu bólu kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych , a w chwili obecnej skarży się na bóle kręgosłupa odcinka lędźwiowego , bóle pośladków oraz drętwienie obu stóp. W 2009 r. neurochirurg zakwalifikował ubezpieczonego do leczenia operacyjnego , na które nie wyraził on zgody. W dniu 13 sierpnia 2015 r. L. K. był ponownie konsultowany przez neurochirurga i wobec braku wyrażenia przez niego zgody na leczenie operacyjne , zalecono wobec niego leczenie zachowawcze. Badaniem neurologicznym nie stwierdzono objawów uszkodzenia układu nerwowego , które powodowałyby u niego długotrwałą niezdolność do pracy zarobkowej. Na rynku pracy wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym z układu ruchu , ale zdolną do wykonywania pracy w myśl ustawy o emeryturach i rentach.

/ opinia **biegłego sądowego neurologa** J. B. k.6-8/

Na podstawie analizy dokumentacji medycznej, przedstawionej do wglądu, oraz badania lekarskiego **biegły ortopeda** wskazał , że ubezpieczony chodzi sprawnie , powolnie oraz ,że wspomaga się kulą łokciową (chód bez kuli możliwy). Biegły rozpoznał u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa (kręgozmyk L4/L5 , przepuklina jądra miazdżystego L4/l5 , zmiany dyskopatyczne L3/L4 ; L5/S1) bez istotnego upośledzenia funkcji ,z zespołem bólowym. Biegły wskazał , że ruchy kręgosłupa u wnioskodawcy w odcinku szyjnym zachowane są w pełnym zakresie (bolesne) oraz ,że ruchy rotacyjne i pochylenia na boki również są zachowane (bolesne). Biegły wskazał na występujące u wnioskodawcy pogłębienie kifozy w odcinku piersiowym , bólowe ograniczenie zgięcia ku przodowi (próba palce – podłoga 40 cm) oraz nie stwierdził wzmożonego napięcia mięśni przykręgosłupowych. W odniesieniu do kończyn górnych biegły wskazał ,że chwytność obu rąk u wnioskodawcy jest zachowana (śladowe , bólowe ograniczenie ruchów w obu stawach barkowych , ruchy w pozostałych stawach obu kończyn górnych zachowane w pełnym zakresie). W odniesieniu do kończyn dolnych biegły wskazał ,że ruchy w stawach obu kończyn dolnych zachowane są w pełnym zakresie , a ruchy w stawach biodrowych są bolesne w końcowym zakresie ruchów. Z punktu widzenia biegłego ortopedy wnioskodawca jest zdolny do pracy , gdyż nie utracił w stopniu znacznym zdolności do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

/opinia biegłego sądowego ortopedy M. S. k.9-12/

Od dnia 17 sierpnia 2016 r. wnioskodawca pobiera emeryturę.

/okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego w sprawie, w postaci : zeznań wnioskodawcy , dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych , dowodów z dokumentów w postaci orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS, wniosku o przyznanie renty **oraz opinii lekarskich**. W toku postępowania ubezpieczony zakwestionował ustalenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS, że nie jest niezdolny do pracy. Celem weryfikacji stanowiska ubezpieczonego, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego neurologa oraz biegłego ortopedy. Biegli wydali opinie po przeprowadzeniu stosownych badań i analizie dostępnej dokumentacji lekarskiej ubezpieczonego. Określili stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy , pod kątem zdolności do pracy , w aspekcie - do posiadanych przez niego kwalifikacji zawodowych, doświadczenia zawodowego. Wnioskom orzecznicze, zawarte w opiniach biegłych wskazują jednoznacznie , iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Podkreślić należy ,iż opinie biegłych nie zostały merytorycznie, zasadnie, zakwestionowane przez wnioskodawcę. Wprawdzie L. K. poczynił wobec opinii zarzuty, ale nie zawierały one **merytorycznych** podstaw do ich zakwestionowania. W ocenie Sądu Okręgowego, opinie biegłych są kompleksowe , pełne , wszechstronnie, analizują – schorzenia wnioskodawcy , pod kątem stopnia naruszenia sprawności jego organizmu w aspekcie zdolności do pracy, są jasne i obiektywne, wzajemnie się uzupełniają oraz sporządzone zostały zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym jej przedmiot, stanowiąc tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią **art.57 punkt 1** ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność powstała w okresach wymienionych w cytowanym przepisie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów , chyba że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy i udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny.

W myśl ust.1 warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej. Przepisu tego nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art.6 wynoszący 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Wskazane przesłanki ustawowe – muszą być spełnione kumulatywnie.

Brak, choćby jednego z warunków wymienionych w art.57 ww. ustawy, powoduje brak prawa do świadczenia.

W niniejszej sprawie spór między stronami dotyczył oceny stopnia naruszenia sprawności organizmu ubezpieczonego, pod kątem jego zdolności do pracy.

Osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania tej zdolności po przekwalifikowaniu (**art.12 ust.1-3 ww. ustawy**). Niezdolność do pracy (całkowita lub częściowa) podlega ocenie w ramach pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji.

W definicji niezdolności do pracy ustawodawca dał wyraz powiązaniu prawa do renty z rzeczywistą znaczną utratą zdolności do pracy zarobkowej jako takiej, a częściową niezdolność do pracy powiązał z niezdolnością do pracy w ramach posiadanych kwalifikacji, przy uwzględnieniu możliwości i sprawności niezbędnych do dalszego zaangażowania w procesie pracy, zaakcentował istnienie potencjalnej przydatności do pracy. Chodzi zatem o zdolność do pracy zarobkowej nie tylko jako zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy, ale zdolność do podjęcia pracy w ogóle, choć z uwzględnieniem rodzaju i charakteru dotychczas wykonywanej pracy, poziomu wykształcenia, wieku, predyspozycji psychofizycznych. Zdolność do pracy ma dwa elementy: biologiczny (ogólna sprawność psychofizyczna) i gospodarczy (przydatność na rynku pracy). Należało zatem ustalić, czy ubezpieczony jest zdolny do wykonywania pracy w dotychczasowy pełnym zakresie, czy jego kwalifikacje pozwalają na wykonywanie innej pracy, czy dla utrzymania aktywności zawodowej konieczne jest przekwalifikowanie. Brak możliwości wykonywania dotychczasowej pracy nie jest wystarczający do stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy, gdy jest możliwe podjęcie innej pracy (zgodnej z kwalifikacjami lub gdy rokowanie co do przekwalifikowania jest pozytywne).

Niezdolność do wykonywania dotychczasowej pracy nie jest kryterium niezdolności do pracy w rozumieniu **art.12 ww. ustawy**. Niezdolność do wykonywania dotychczasowej pracy jest warunkiem koniecznym do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ale nie jest warunkiem wystarczającym, jeżeli wiek, poziom wykształcenia, predyspozycje psychofizyczne dają podstawy do uznania, że jest możliwe podjęcie pracy w zawodzie albo po przekwalifikowaniu.

Ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny wskazuje, że wnioskodawca pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w okresie od 21 lutego 2008 r. do 30 kwietnia 2013 r., a decyzją z dnia 27 maja 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił mu prawa do renty (odwołanie wnioskodawcy złożone od tej decyzji zostało oddalone). W dniu 25 czerwca 2015 roku L. K. ponownie złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i po jego rozpoznaniu, decyzją z dnia 23 września 2015 roku organ rentowy odmówił mu prawa do renty. Z powyższego wynika zatem, iż jakkolwiek od maja 2013 r. stan zdrowia wnioskodawcy nie kwalifikuje go do osób niezdolnych do pracy to jednak nie jest to równoznaczne ze stwierdzeniem, że wnioskodawca jest osobą zdrową. Oczywistym jest, że stan zdrowia L. K. kwalifikuje go do osób legitymujących się umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, co jednak nie przesądza o braku zdolności do wykonywania pracy zarobkowej, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z całą stanowczością podkreślić bowiem należy, iż o częściowej niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, ale ocena czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnie z kwalifikacjami. Tutejszy Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 3 lipca 2014 r. (III AUa 1122/13), który wskazał, że pojęcie "niezdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji" należy rozumieć jako rzeczywistą utratę zdolności do pracy lub znaczne jej ograniczenie, przy uwzględnieniu możliwości

i sprawności niezbędnych do dalszego zaangażowania w procesie pracy. Innymi słowy, chodzi o zdolność, a więc potencjalną możliwość wykonywania zatrudnienia przy uwzględnieniu stopnia naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz celowość przekwalifikowania zawodowego z uwagi na rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił, iż w odniesieniu do odwołującego się nie zostały spełnione warunki do nabycia prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Biegli z zakresu neurologii oraz ortopedii wskazali co prawda, że u wnioskodawcy występują zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne wielopoziomowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego z zespołem bólowym oraz kręgozmyk L5/S1, **ale nie naruszają sprawności organizmu, w stopniu powodującym niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej.**

Sąd podzielił wnioski orzecznicze biegłych, gdyż są logiczne, konsekwentne, wiarygodne i znakomicie, merytorycznie, uzasadnione.

W konsekwencji, wobec niespełnienia wszystkich, ustawowych, przesłanek, brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania i przyznania skarżącemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, o czym Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.